

MODLITBA O VYSLYŠENÍ NA PŘÍMLUVU ANIČKY ZELÍKOVÉ

Všemohoucí věčný Bože, oslav milostivě zákraky
Annou Marii Zelíkovou,
svou věrnou služebnici, vzor odevzdanosti do Tvé
vůle, pokornou oběť lásky a smíru za duše.
Vyslyš dobrotivě naše prosby i prosby všech,
kdož se k ní s důvěrou o pomoc utíkají,
aby tím jistěji za jejím příkladem špli k Tobě,
jenž žiješ a kraluješ na věky věků.
Amen.

*(možno přidat Otčenáš, Zdrávas
a popřípadě další modlitby – sv. růženec)*

Ježíši, Maria, Josefe, miluji vás, zachraňte duše!

*Dosáhneš-li vyslyšení, podej o tom zprávu na adresu:
Arcibiskupství olomoucké
Interdiocézní soud
Wurmova 9
771 01 Olomouc
a šíř úctu k Aničce, která je naší českou Terezičkou.*

Anička - sestra Marie od svátostného Srdce Ježíšova, členka III. řádu Karmelu

Krátký životopis

Narodila se 19. července 1924 jako dcera rolníka Aloise Zelíka a jeho manželky Anny, rozené Jirsákové, v Napajedlích č. 302. Navštěvovala mateřskou, obecnou a měšťanskou školu v ústavě „Ludmila“ sester sv. Kříže v Napajedlích. Řeholní sestry sv. Kříže měly velký vliv na její náboženskou výchovu. Sestra Milada Bartoňová ji připravila na první sv. přijímání, které přijala 25. května 1933. To znamenalo rozhodný obrat v jejím životě.

Již tehdy zatoužila zcela se obětovat Bohu, aby získala pro nebe mnoho duší. Za vzor si zvolila a v životě se řídila příkladem sv. Terezie z Lisieux a sv. Jana Boska.

Hlubokým dojmem na ni zapůsobila primiční mše P. Josefa Zavadila, rodáka z Napajedel, již se účastnila 11. července 1937 jako třináctiletá dívka. Rozhodla se obětovat svůj život za posvěcení kněží.

Na zelený čtvrtek 14. dubna 1938 se náhodně dozvěděla o zabíjení nenarozených dětí. Byla tím vnitřně hluboce otřesena a nabídla se Bohu jako smírná oběť za tyto hříchy. Chtěla dát život za život, krev za krev. Následujícího dne na Velký pátek 15. dubna 1938 před vystavenou Nejsvětější Svátostí v Božím hrobě tuto svou nabídku z celého srdce obnovila. Tu se rozkašlala a následovalo první chrlení krve z plic. Zaplavila ji nesmírná radost, že její oběť byla přijata, že může trpět za druhé a platit svou krví za prolévanou krev nevinných dětí. Těžká nemoc, která pak pomalu stravovala její síly, byla jí odpovědí Ježíšovou na její nabídku a naplňovala ji vnitřním štěstím. Duchovní oporu nalézala u sestry Ludmily Tichopádové, kterou pokládala za svou duchovní matku, a u Dr. Josefa Hloucha, pozdějšího českobudějovického biskupa, který se stal jejím duchovním vůdcem.

V den svátku Narození Panny Marie 8. září 1938 zasvětila na jeden rok své panenství Panně Marii na Sv. Hostýně slibem čistoty. Za rok potom se zavázala tímto slibem na celý život. Toužila vstoupit do kláštera karmelitek v Praze, ale pro nemoc to nebylo možné. Byla tedy přijata do třetího řádu karmelského. Dostala řeholní jméno Marie od svátostného Srdce Ježíšova a složila řeholní slib choduby, čistoty a poslušnosti 7. února 1941. Na znamení svého zasvěcení přijala škapulř Panny Marie Karmelské 2. června 1941.

Svou životní pouť zakončila ve čtvrtek 11. září 1941 při ranním zvonění Anděl Páně se šťastným úsměvem a se slovy: „**Všechno je tak krásné. Nechtěla bych s nikým měnit. Miluji Ježíše, mám ho tolik ráda.**“

Služebnice Boží, Anna Marie Zelíková, Dobrovolná oběť lásky a smíru za duše

Anička 14 hodin před smrtí

Rodný dům Aničky Zelíkové

Novéna k Aničce Zelíkové

Modlitba:

Aničko, dobrovolná oběti lásky a smíru za duše, ty, která jsi slíbila prosit a pomáhat, vypros mi u Pána Ježíše více lásky k Němu, vypros mi odpuštění hříchů a chyb. Vypros mi též tuto milost, pokud se to srovnává s vůlí Boží, abych se stal(a) účastným(ou) této milosti.

Amen.

Úvaha a předsevzetí na každý den:

Na začátku každého dne: Pomodli se zbožně alespoň 10x Sláva Otci... ke cti Nejsvětější Trojice na úmysl blahorečení Aničky, členky III. řádu karmelského, která dostala řeholní jméno sestra Marie od svátostného Srdce Ježíšova.

Úvaha na 1. den novény z Aniččina deníku:

Slova Aniččina: „Láska neznamená jenom milovat, nýbrž i pracovat. Svět potřebuje mnoho duší, které by jako slunce dovedly hřát, těšit.“ „Duše je kalich přetékající Ježíšem. Jen takto naplněná může poskytnout pomoc jiným. Nikdo nesmí z naší přítomnosti odejít s prázdnou.“ „Osobní svatost je podmínka apoštolátu.“

Předsevzetí: *Co dáš ty dnes tomu, s kým přijdeš do styku?*

Úvaha na 2. den novény z Aniččina deníku:

Aniččiny zásady byly:

1. Je třeba přijímat pokoření. Radovat se, když nás někdo pokořil.
2. Neomlouvat se. Zachovat klidnou mysl v nejtrpčích hodinách.
3. Vytrvat v započaté práci velmi odporně.
4. Na svatých se vyžaduje velká láska k bližnímu, život stále oběti.
5. Celý život budeš na kříži. Přemáhej hněv, lenost, samolásku. Tvé okolí si vyžádá tvých schopností.
6. Až rozdáš vše, bude nevděk tvým údělem. Hodiny smutku, vyprahlosti, omrzlosti. Právě tehdy, ó Bože, budeš se mnou.

Předsevzetí: *Urči si, v čem se ty chceš dnes cvičit?*

Úvaha na 3. den novény z Aniččina deníku:

„V zapomenutých koutech světa, v jednotvárné a snad i zapomenuté práci vyrůstají velká díla.“ – „Hořet a svítit – mlčet však o svém spalování.“ – „Ať nikdo netuší naše spalování. Jak krásné je skrýt utrpení!“ *Při prvním chrlení krve zvolala:* „Ježíši, miluji Tě!“ *a dodává:* „Vždyť jsem k vyznání lásky mohla dát i svou krev.“

Předsevzetí: *Praktikuj dnes nějaké skutky pokory.*

Úvaha na 4. den novény z Aniččina deníku:

„Mým štěstím je trpět. Ve chvílích utrpení mohu nejvíce. Sbíráám růže pro Ježíše, vinu pro Něho korunu z růží a pro sebe si vezmu jen korunu z trní.“ „Z lásky k Tvému trpícímu Srdci zříkám se vsí útěchy a slasti pro celý svůj život. Ráda budu snášet bolest a temnotu, jen zachraň nesmrtelné duše!“ „Vbodni do mého srdce šíp své lásky; nechci nic jiného než zcela vykrváčet pro Tvé zájmy. Chci s Tebou jít na Kalvárii. Chci být opuštěná, bez přátel, jako jsi byl Ty.“

Předsevzetí: *Nabídní dnes Pánu Ježíši opravdu krásnou růži!*

Úvaha na 5. den novény z Aniččina deníku:

„Není třeba hledat oběti, vždyť každý okamžik nám je přináší. Kolik práce musíme denně vykonat, kolik kroků, kolik slov, kolik úsměvů – to lze přinášet jen z lásky k drahému Ježíši. Nalézáme ve svých povinnostech démanty a perly lásky (maličké oběti). Ježíše nesmírně těší tato skrytá láska, která je Mu podávána v každém pohybu, aniž by to okolí pozorovalo. Jsem ubohé nic, ale toto nic Ti může udělat radost, schýlíš-li se k němu.“

Předsevzetí: *Z lásky k Pánu Ježíši buď dnes dokonalý(á) v plnění svých povinností!*

Úvaha na 6. den novény z Aniččina deníku:

Anička viděla v každé bolesti, kterou jí někdo způsobil, kvítek, který může podat Ježíši, a proto v těch, kdo jí ublížili, viděla své dobrodince! „Vše, co se s námi děje, podává nám Ježíš, a co nám Ježíš podává, na to se musíme usmívat.“ ... „Je to úkol mého života: Chtít jen to, co chce můj Ježíš.“ *Nejtěžší Aniččin kříž byla opuštěnost, samota, temnota, v níž byla její duše dlouho ponořena. Blíží se září 1941 – cítí se úplně opuštěna.* „Nemám již nic – nemohu se modlit. Stačí to, že vidí Pán Bůh, jak se na všechno, co mi bere, usmívám.“ *A Pán bral mnoho, vlastně vše!*

Předsevzetí: *Opakuj častěji přes den: „Pane Ježíši, chci Tě milovat!“*

Úvaha na 7. den novény z Aniččina deníku:

„Naše bliženská láska je tím větší, čím čistší je srdce. Čím je srdce vnímavější pro druhého. Čím krásnější je srdce, tím více je zbaveno sobectví. Sobec myslí jen na sebe.“ „Duše naplněná Boží láskou myslí na Boha a na Jeho děti ... Buď vždy vonným květem, i kdyby ti ostatní byli samým trním. Pracuj směle pro Ježíše!“ „Doma je mnoho malých službiček, které se stanou velkými, naplníme-li je láskou k Ježíši. Mnohdy je těžko něco vykonat, ale neváhat.“ *Čím těžší, tím větší radost má Ježíš.* „Chci vše milovat, všem činit radost a usilovat o štěstí jiných. Za to chci, abych byla nejméně milována, aby mnou bylo pohrdáno a za všechno dobro, co jsem prokázala, aby mně bylo zapláceno nevděkem. Jak je to krásné, býtí pouhé nic v očích světa, a po tom toužím.“

Předsevzetí: *Spolkni klidně každé příkoří, jehož se ti dnes dostane.*

Úvaha na 8. den novény z Aniččina deníku:

„Duše touží po štěstí a ono je tak blízko. Není jiného zapotřebí, než dát životu nadpřirozený ráz. Každým sv. přijímáním přicházím více k Ježíši. Ráz pozemskosti je u nás stále nezřetelnější. Člověk má na sobě tolik zbytečného, co sám nevidí. Nejsvětější svátost stravuje vše zbytečné a přílišné, aby z duše nezbylo nic než Bůh, který se projevuje v Lásce, v myšlení, v jednání. Svět musí v nás vidět Ježíše.“ *Tři dny před smrtí pravila:* „Ježíš mne zcela stravuje. Nechává mne v temnu a beze vsí útěchy...“ – „Vím, že milost znamená mnoho trpět.“

Předsevzetí: *Obětuj sv. přijímání na úmysl, aby Pán Ježíš brzy oslavil na oltáři svou Aničku. Sám dbej, ať z tebe vyzařuje Kristus: v myšlení, slovech a jednání.*

Úvaha na 9. den novény z Aniččina deníku:

„Panna Maria nás chce naučit žít skrytým životem, kterým žila v Nazaretě. Životem prostým všech velikých činů a divů. Životem velké lásky, naprosté odevzdanosti, stálého pění: ‚Fiat!‘ To je: ‚Staň se!‘“ *Modlitba Aničky k Panně Marii:* „Matko Boží, ujisti Ježíše, že jsem ochotna za spásu duší podstoupit všechna muka duševní i tělesná, jak a kdy bude chtít, jen když duše budou zachráněny. Má duše umírá touhou navždy spočinout na Tvém přesvatém Srdci, ale neprosím o to. Je třeba více odvahy k životu než ke smrti. Dovol mi, ať smím umřít opuštěná, neznámá jako cizinka, chci zemřít pro Tebe, chci zemřít z lásky.“

Předsevzetí: *Pomodli se sv. růženec, aby Anička byla co nejdříve prohlášena za blahoslavenou.*

Pozn.: Text novény složil pravděpodobně dr. Josef Hlouch, ale písemný důkaz o tom nemáme.

